

--- אלעגור ואח'

בעניין:

ע"י ב"כ עוה"ד נאדין אבו ערפה ו/או נדיה דקה
מהמוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
רח' אבו עוביידה 4, ירושלים, 97200
טל: 02-6283555; פקס: 02-6276317

העותרים

- נ ג ד -

צבא ההגנה לישראל ואח'

ע"י עו"ד מתן שטיינבוך ו/או מתניה רוזין
מפרקליטות המדינה, משרד המשפטים
רח' צלאח א-דין 29, ירושלים
טל': 02-6466590; פקס: 02-6467011

המשיבים

הודעה מטעם העותרים

בהמשך להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 08.09.2024, לפיה העותרים יודיעו האם הם עומדים על העתירה, מוגשת הודעה כדלקמן:

1. העתירה דנן הוגשה כעתירה לצו הביאס קורפוס, ובה התבקש בית המשפט הנכבד להורות למשיבים להודיע, בין היתר, על מקום החזקתם של אב ובתו, בת ה-5, אשר היו במשמורת הצבא נכון ליום 24.03.2024, כאשר הצבא פרץ לביתם ומאז נעלמו עקבותיהם.
2. ביום 06.09.2024 הוגשה תגובה מטעם המשיבים ובה הודיעו כי לאחר בדיקה מול המשיבים השונים לא נמצאה אינדיקציה על מעצרו של העותר. בה נמסר כי "על פי הנמסר מגורמי המשטרה הצבאית, אין בידי גורמי המשטרה הצבאית אינדיקציה למעצרו או להחזקתם של העותרים על ידי כוחות הביטחון בהווה או בעבר". בנוסף מגורמי שירות בתי הסוהר נמסר "מבדיקה שנערכה במערכת הממוחשבת של שירות בתי הסוהר במסגרת הטיפול בבג"ץ 70724-08-24 לא נמצא רישום של הנ"ל במערכות בהתאם לפרטים שנמסרו ועל כן אין אינדיקציה להחזקתם של העותרים על ידי שירות בתי הסוהר".
3. המענה ניתן חרף המתואר בסעיפים 2-6 לכתב העתירה. כאמור, החיילים פרצו לבניין משפחת אלעגור 24.03.2024. במהלך הפריצה, החיילים פתחו באש לעבר הדיירים ופצעו חלק מבני המשפחה, לרבות העותרת 2 הקטינה ואמה. לאחר מכן, החיילים לקחו את העותרת 2 לחדר אחר על מנת לטפל בפציעתה שבכתף. בזמן זה, הורו לאמה לעקור מהבית ולעזוב את בתה הפצועה, בלית ברירה ותחת איומים על חייה, אמה של העותרת 2 עזבה אותה לבדה עם החיילים שהבטיחו לטפל בקטינה. יצוין כי בזמן זה העותר 1 נותר לבדו בחדר, שכן החיילים הורו לדודו להצטרף לגברים של המשפחה שחלקם נעצרו על ידי הכוחות הישראליים.
4. עקבותיהם של העותרים נעלמו מהרגע שהחיילים החזיקו אותם במשמורת והבטיחו לטפל בקטינה הפצועה, וייתכן שהחיילים עודם מחזיקים בעותרים מבלי למסור מידע על כך למשפחה, או שמא עולה חשש בלב המשפחה כי כוחות הביטחון לא עמדו באחריות המוטלת עליהם לדאוג לעותרים שביניהם קטינה חסרת ישע, וייתכן שעזבו אותה לבדה במקום לא בטוח שאינו הולם את צרכיה הבריאותיים. מכאן הציפייה ואף האחריות המוטלת על המשיבים לעשות מאמץ על

מנת למסור את המידע המבוקש בעתירה: מה עלה בגורלם של אב ובתו שהיו שמשמורת החיילים.

5. בנסיבות העניין ומאחר שמתרבים המקרים בהם אנשים נעצרים על ידי כוחות הביטחון ואשר בעניינם גם נמסר "היעדר אינדיקציה למעצר" חרף היות מעצרו ודאי, כבר בעתירה התבקש בית המשפט הנכבד להורות למשיבים לברר האם העותר מוחזק במתקן כליאה שאינו מתקן כליאה מוכרז, נסיבות דומות עלו בבג"ץ 2656/24 עוודאללה נ' צה"ל, בג"ץ 5476/24 טויל נ' צה"ל, בג"ץ 5475/24 שקשק נ' צה"ל, בג"ץ 6092/24 אבו ראס נ' צה"ל, בג"ץ 5474/24 אבו לבן נ' צה"ל, בג"ץ 5477/24 חג'אזי נ' צה"ל, בג"ץ 5953/24 אלמוקייד נ' צה"ל, בג"ץ 20610-08-24 חג'אג' נ' צה"ל ובמקרים אחרים שטרם הגיעו לפתחו של בית המשפט הנכבד.
6. נראה כי בדיקתם של המשיבים נעשתה ללא התחשבות במקרים להם מפנים העותרים. על כן, אין מנוס מלדרוש מספר הבהרות אודות משמעות הדברים שנמסרו. משכך, נבקש להבין האם נבדקה האפשרות שאנשים מוחזקים במתקני כליאה מבלי שיהיו רשומים או שמא מדובר בטעות ברישום? כאן המקום לציין כי סעיף 5 לאמנה להגנה על בני אדם מפני היעלמות כפויה קובע כי העלמה כפויה נרחבת ושיטתית מהווה פשע נגד האנושות וכי ישראל תמכה באימוץ האמנה האמורה. כך שהעלמתם הכפויה של עצורים תושבים עזה מהווה הפרה של החוק אשר עלולה לחשוף את כל הגורמים המעורבים בהחזקת אותם עצורים לאחריות פלילית.
7. כמו כן, ומשעסקינן בעתירה לצו הביאס קורפוס, כך שגורלם של העותרים, בין אם הם בחיים ובין אם לאו הינו רלוונטי ביותר, נבקש להבין אם התשובה שנמסרה יש בה כדי לשלול, בין היתר, את האפשרות שהעותרים, שניהם או אחד מהם, בשלב מסוים מצא את מותו בחזקת כוחות הביטחון, וכיום הם עשויים להיות מוחזקים על ידי גורם אחר? האם התשובה השוללת אינדיקציה למעצר יש בה כדי לשלול את האפשרות שהעותרים עוד מצאו את מותם בטרם תפיסתם על ידי כוחות הביטחון? במילים אחרות האם זה שולל אפשרות בה העותרים נתפסו כגופה? תהיות אלו מוצדקות לאור הנסיבות המזעזעות של המקרה ועל כן בדיקה נוספת בעניינם של העותרים, וקבלת הבהרות אלו הינן קריטיות כדי להבין מה עלה בגורלם של אב ובתו הקטינה בעוד שהיו במשמורת של הצבא.
8. מאמץ זה נדרש גם לאור העובדה שלאחרונה, המוקד להגנת הפרט, המייצג את העותרים, קיבל תשובות דומות שהתגלו כשגויות. כך לדוגמא בעניינו של מדחת אבו טבנג'יא, נמסר על ידי מש"ט כליאה כי אין אינדיקציה למעצרו או להחזקתו. בחלוף מספר ימים עורך דין אחר הצליח לבקר את העצור.
9. נוסף לאמור, מספר מקרים בהם נמסרו תשובות על מקום החזקתם של עצורים התגלו כלא נכונים לאחר שבחלוף מספר חודשים נמסר עבור אותם אנשים כי מצאו את מותם בזמן החזקתם, במועד מוקדם יותר למועד מסירת התשובה הראשונה.
10. משכך מתבקש בית המשפט הנכבד להורות למשיבים ליתן מענה לכל השאלות הנ"ל וכן לקבוע את העתירה לדיון בהקדם לנוכח חשיבות הסוגיה, רגישותה וההשלכות הרוחבניות הצפויות לייתר עשרות אם לא מאות פניות.

ירושלים, 15 בספטמבר 2024

נאדין אבו ערפה, עו"ד
ב"כ העותרים

(ת.ש. 134664)